

परिचय :

नेपाली नाम	: हाती, एसियन हाती, गज
अंग्रेजी नाम	: Asian Elephant
वैज्ञानिक नाम	: <i>Elephas maximus</i>
शारीरिक बनोट	: फुस्रो खैरो रंगको छाला र पातलो रौं हुने, ठूला कान अगाडि पट्टि सुँड भएको ।
औषत तौल	: ५००० किलोग्राम
लम्वाई	: ६ - ८ मिटरसम्म (सुँड पुच्छर समेत)
उचाई	: ३ मिटर
आयु	: ६०-८० वर्ष (गर्भावस्था २२-२४ महिना)
वच्चा	: एक पटकमा १ छावा
वासस्थान	: तराई र चुरेक्षेत्रको वन र घाँसे मैदान ।
आहारा	: रुख,पात, वोक्रा, अन्नवाली, अग्लो घाँस, आदि
विचरण क्षेत्र	: २०० वर्ग कि.मी भन्दा बढी

हाती जमिनमा पाइने सबैभन्दा ठूलो शाकाहारी जीव हो । हातीको सुँड संवेदनशिल र बलियो विशेष अङ्ग हो, जुन श्वास फेर्न, टाढाको गन्ध सुँघ्न, पानी पिउन, खानेकुरा समातेर मुखमा हाल्नु आदि कामका लागि प्रयोग हुन्छ । नेपालको तराई र चुरे क्षेत्रमा पूर्व मेचिदेखि पश्चिम महाकालीसम्म करिब २०० वटा हातीहरू रहेको पाइन्छ । भाले हातीमा लामा लामा दुई वटा दाहा हुन्छन् भने पोथीको दाहा सानो र छोटो हुन्छ । कुनै भाले हातीको दाहा नहुन पनि सक्छ जसलाई मकुना भनिन्छ ।

हातीको देख्ने शक्ति अलि कम हुन्छ तर सुँघ्ने र सुन्ने शक्ति अत्यन्तै राम्रो हुन्छ । उनीहरू एकआपसको सञ्चार र समूह सुरक्षाको लागि आवाजको ठूलो सानोपना प्रयोग गर्ने र सुँड जमिनमा बजार्ने गर्दछन् ।

हाती स्वभावैले मानिस देखि टाढा समूहमा वस्न रुचाउने जीव हो । कतिपय अवस्थामा भाले हाती (मत्ता) एकलै पनि हिँड्ने गरेको भेटिन्छ । हामीले कतिपय ठाउँमा हातीले मान्छे मार्ने गरेको वेला वेलामा सुन्ने भोग्ने गरेका छौं । प्रायः मान्छेकै लापवाही र हाती प्रतिको आक्रामक तथा गैरजिम्मेवारी व्यवहारले

गर्दा नै हातीको आक्रमणबाट मान्छेको मृत्यु वा अङ्गभङ्ग हुने गरेको पाइन्छ ।

हातीले कस्तो वेला आक्रामण गर्छ ?

- मात लागेको अवस्थामा । यस्तो वेला भाले हातीहरूको शरिरमा टेस्टोस्टेरोन् नामक हर्मोन अतिरिक्त मात्रामा उत्पादन हुन्छ, जसले गर्दा वढि उत्तेजित हुने र एक अर्कासंग जुध्ने गर्दछन् । यतिवेला यिनीहरूको कन्चटबाट तरल पदार्थ बग्छ । यस्ता भाले हातीहरू सामान्य भन्दा बढी आक्रामक हुन्छन् ।
- जम्काभेट भएमा वा अचानक हातीको नजिक पुगेमा ।
- हाती चरिरहेको वेलामा जिस्क्याएमा वा हल्ला गरेमा ।
- सानो वच्चा साथमा हुँदा, वच्चा हराएमा वा मरेको अवस्थामा ।
- खेतीवाली खान आउदा अगुल्टो वा कुनै वस्तुले चोट लाग्ने गरी हानेर धपाउँदा रिसाएर आक्रमण गर्न सक्छ ।
- ईख राखेको अवस्थामा । यिनीहरूको स्मरण शक्ति तिब्र हुने हुनाले जिस्क्याउने, लखेट्ने मान्छेको आवाज सम्झिरहने र पछिसम्म पनि आक्रामण गर्न सक्छन् ।

हातीले आक्रमण गर्ने तरीका :

हाती कुनै कारण रिसाएमा यसले सबैभन्दा पहिले सुँड भूईँमा बजारेर माटोको धुलो छर्छ । कान ठाडो पादै (अघिल्लि ल्याउदै) जोडले कराएर आक्रमण गर्छ । सुँडले हानेर मान्छेलाई लडाउँछ, अनि खुट्टाले थिच्छ र सुँडले समातेर च्यान्छ । भालेले दाहले पनि हान्छ, र भूईँमा पछारिसकेपछि दाहले घोंचछ । रिसाएको हातीले मानिसलाई भूईँमा पछारि सकेपछि सुँडले समातेर पर फ्याँकिदिन्छ वा रुखमा लगेर पछार्छ । आक्रमण गर्ने वेलामा रुख अगाडी रहेछ भने रुखले वा हाँगाले समेत हान्छ । ढुङ्गा वा जे अगाडी भेट्यो त्यही उठाएर पनि हान्ने गर्दछ । आक्रमण गरिरहेको अवस्थामा मानिस भाग्न खोज्यो भने छेकेर पनि आक्रमण गर्छ । सामान्यतया पोथी भन्दा भाले हातीहरू वढि आक्रामक हुन्छन् तर असुरक्षित महसुस गरेको वेला सबै जङ्गली हातीहरू आक्रामक हुन्छन् ।

हातीको आक्रमणबाट वच्ने उपायहरू:

क) आक्रमण गर्नु अघि :

- हातीलाई चोट पुग्ने गरी आक्रमण गर्नु भने मान्छे प्रति भन् आक्रामक हुन्छ ।
- जङ्गलमा जाँदा हातीले ताजा संकेत (पाइला, दिसा, रुख ढलाएको, चरेको) याद गर्ने, भेटियो भने सतर्क हुने र हाती गएको दिशातर्फ नजाने । साथै सुँड वजारेको वा हातीले घुरेका सुन्न सकिन्छ । यस्तो आवाज सुनियो भने आफू सतर्क हुने ।
- जङ्गल जाँदा जाँड रक्सी नखाने । यसको गन्धले गर्दा हातीले मान्छेलाई पछ्याई पछ्याई आक्रमण गर्ने सम्भावना वढि हुन्छ ।

ख) हाती धपाउनु परेमा ध्यान दिनु पर्ने कुराहरू:

कतिपय वेला हातीले वालीनाली वा घरगोठ क्षती गर्न लाग्दा धपाउने क्रममा पनि हातीले आक्रमण गर्ने गरेको पाइन्छ । यस्तो वेला हाती धपाउनु भन्दा सकभर चुपचाप बस्ने, हो-हल्ला नगर्ने र हातीलाई आफ्नै बाटो जान दिने गर्नु पर्दछ । तर हाती धपाउने परेमा निम्न सजगता अपनाउनु जरुरी हुन्छ ।

- हाती आएको थाहा पाउना साथ सकेसम्म छिटो सुरक्षित स्थानमा बस्ने । अन्न खेती वा घर भन्दा पहिले ज्यान जोगाउने । आफू तथा परिवारका सदस्यहरू सबै सुरक्षित भएपछि मात्र हाती धपाउने ।
- हाती कहाँ छ, जानकारी राख्ने, एकलै नहिँड्ने र धेरै नजिक नजाने । हाती धपाउँदा समूहमा जाने, ठूलो टर्च वा आगोको मशाल आदि लिने ।
- जाँड रक्सी सेवन गरी रातिमा नहिँड्ने ।
- सुत्ने ठाउँ नजिक खाने कुरा र जाँड रक्सी नराख्ने ।
- हातीलाई धपाउँदा चारैतिरबाट घेरा नहाल्ने, सधैँ हातीलाई भाग्ने बाटो छोड्ने । भाग्ने बाटो नपाएमा हातीले आत्तिएर मान्छेलाई आक्रमण गर्नसक्छ ।
- घर बाहिर विजुली वती बालेर उज्यालो राख्ने । घर नजिक भाडी नराख्ने ।

- हात्तीलाई आकर्षित गर्ने खेतीवाली (धान, मकै, उखु, आदि) को सट्टामा मन नपर्ने वाली (आलु, तेलहन, मेन्था, जुट, कागती, सुर्ती, पिडालु, आदि लगाउने ।

ग) आक्रमण गर्न लागेको अवस्थामा :

- अचानक हात्तीसंग जम्काभेट भएमा आफूसित भएको सामान (टोपी, लुगा, भोला, चप्पल, रुमाल आदि) फ्याँक्ने र नआत्तिकन विस्तारै पछाडि हट्ने । कथमकदाचित हात्तीले दौडेर लखेट्न लागे वाङ्गोटिङ्गो गरी दौडिने । हात्तीले छोटो दुरीसम्म मात्र लखेट्दछ र लखेट्दै पछि पछि आइरहदैन ।
- हात्तीले लखेट्दा हुड्डियान बगर तिर भाग्ने । अति छड्के परेर ओरालोतिर भाग्ने ।
- दलदल वा हिलोतिर भाग्ने । हात्ती गह्रौं शरिरको हुने हुदाँ दलदल क्षेत्रमा हिड्न डराउँछ ।
- ठूलो रुख ढलेको भए त्यसको मुनीबाट भाग्ने ।
- हात्तीले लखेट्दा पुल पुलेसा तरेर भाग्ने । यस्ता पुल पुलेसा हात्तीले हतपत तर्दैन र भाग्ने मौका पाइन्छ ।
- हात्ती सुँधे शक्ति तिब्र हुने हुदाँ हावा बगिरहेको दिशामा भाग्ने ।
- घरेलु हात्ती चडी जङ्गल गएको वेलामा जङ्गली भाले हात्तीसंग जम्काभेट हुदाँ आक्रमण गर्न सक्ने भएकाले आँफू चढेको हात्तीलाई छिटो छिटो सुरक्षित स्थान तर्फ लैजाने
- आगो वा राँको वालेर पनि हात्तीलाई तर्साउन सकिन्छ तर आगोले हात्तीलाई हिकाउन हुदैन ।
- हात्तीबाट बच्न साना रुख चढेमा सुरक्षित नहुन सक्छ ।

घ) आक्रमण गरिसकेपछि :

- मरेजस्तो गरी चुपाचप बस्ने । यसो गरेमा हात्तीले आक्रमण गर्दैन भन्ने विश्वास छ ।
- मान्छेलाई आक्रमण गरेको थाहा पाउने वित्तिकै यो खबर नजिकको गाउँघर, सम्बन्धित वन कार्यालय, निकुन्ज कार्यालयहरूमा तुरुन्त खबर गर्ने र घाइतेलाई उपचारको लागि सहयोग गर्ने ।

प्रकृतिको नासो : भावी सन्ततीलाई हस्तान्तरण गरौं ।

वन्यजन्तुबाट हुने क्षतीको राहत सहयोग निर्देशिका, २०६५ (तेस्रो संशोधन, २०७५) को प्रावधानहरू :

वन्यजन्तुहरू जस्तै : हात्ती, गैंडा, बाघ, भालु, चितुवा, हिउँ चितुवा, ध्वाँसे चितुवा, ब्याँसो, जंगली कुकुर, जंगली बँदेल, अर्ना, मगर गोही, अजिङ्गर र गौरीगाईबाट देहायको क्षती भएको अवस्थामा निम्न बमोजिम राहत सहयोगको व्यवस्था रहेको छ । सोको लागि पिडित वा हकवालाले ३५ दिन भित्र सम्बन्धित निकायमा निवेदन दिनु पर्दछ ।

मानवीय क्षती :

- सामान्य घाइतेलाई बढीमा रु. २०,०००/- सम्म औषधी उपचार खर्च दिने ।
- सख्त घाइतेलाई रु. २,००,०००/- र सो भन्दा बढी खर्च लाग्ने भएमा सरकारी अस्पतालमा उपचार गराई सोही अस्पतालको सिफारिसमा सम्पूर्ण उपचार खर्च नेपाल सरकारले व्यहोर्ने ।
- मानिसको मृत्यू भएमा मृतकको आश्रित परिवारलाई रु. १०,००,०००/- राहत रकम दिने ।

पशुधनको क्षती (विमा रकम कटाएर):

- बयस्क भैंसी, गोरु, उन्नत गाई, साँडेको मृत्यू भएमा बढीमा रु. ३०,०००/- सम्म राहत दिने ।
- अन्य पशुवस्तुको मृत्यू भएमा प्रेषित कागजात र सिफारिसका आधारमा भएमा बढीमा रु. १०,०००/- सम्म राहत दिने ।

घर, गोठ, खाद्यन्न बाली क्षती :

- प्रेषित कागजात र सिफारिसका आधारमा बढीमा रु. १०,०००/- सम्म राहत दिने ।

सामग्री साभार : राष्ट्रिय प्रकृति संरक्षण कोष,
जैविक विविधता संरक्षण केन्द्र, चितवन

वन र सिमसार : वन्यजन्तु सन्तुलनका लागि आधार ।

जङ्गली हात्तीबाट हुन सक्ने खतरा र जोगिने उपायहरू

Photo : B. Lamichhane, NTNC, Chitwan

प्रदेश सरकार
उद्योग, पर्यटन, वन तथा वातावरण मन्त्रालय
वन निर्देशनालय

डिमिजन वन कार्यालय, नवलपुर

नवलपुरासी (बर्दघाट सुस्ता पूर्व)

आ.व. २०७५/०७६

Email:dfonawalpur@gmail.com / ०७८-५४०१३५